# Pregaria.cat

**Entrada**

## LES PORS COM A TEMA D'UNA SOBRETAULA

A la comunitat hi ha l'acord que els divendres al vespre el sopar és especial i normalment va seguit d'una llarga sobretaula. Generalment comença amb broma i a poc a poc va derivant cap a temes més seriosos. La d'aquest divendres s'ha anat centrant sobre les pors, concretament les pors de la Marta.

Resulta que la Marta fa unes setmanes que està molt callada i sembla ensimismada. Tots ho han notat, en especial la Mònica 03, que sap el que li va passar a l'Eucaristia del dia del Corpus, aquell "el cos i la sang del Crist". No n'han parlat més, però de forma natural la Mònica 03 ni la perd de vista ni deixa de pregar per ella.

El que trenca el foc és l'Oriol (aquell noi de 21 anys que ve del Pirineus i que diu que és molt espiritual...). Diu: *Marta, explica'ns què penses.* Després de fer-se pregar una mica, la Marta diu que s'està plantejant prendre's més seriosament la fe cristiana, i que fa dies que li entren algunes pors. Ella que cercava una mica de llum se sent més fosca que mai, quin negoci!!!

*Bàsicament sento dues pors: la primera a equivocar-me i la segona, perdoneu, però Déu em fa por, que em faci una mala jugada.*
*Resulta que el diumenge passat vaig anar a Missa i en un moment determinat vaig creure en Jesús. No sé per què. I hi dono moltes voltes i, la veritat, ara dubto si va ser Déu o vaig ser jo. I resulta que, si va ser Déu qui em va fer com una mena de truc, tinc por que em compliqui la vida. Entesos?*

Totes les mirades es giren cap a la Mònica 03. Però el que parla torna a ser l'Oriol: *Això sempre passa. Ho dic per experiència. Tens por a equivocar-te i que Jesús et demani coses inaudites. Que et pots equivocar, d'acord! Tu mateixa t'aniràs aclarint. Però Déu no fa males jugades. Al contrari... bones de debò.*

La conversa segueix fins a les dues de la matinada. Surt de tot. Hi ha moments intensos i moments més aviat fluixos. La Marta escolta, experimenta que li ha anat bé explicar-se. No és que s'aclareixi, però s'adona que la por és una mica absurda.

La Mònica 03, abans d'anar-se'n, els mira a tots i els diu: ***Jesús sempre deia "No tingueu por, sóc Jo".***

Jesús Renau sj.